

מטעמי תורת חיים

פרשת כי תשא – מעלתו הגדולה של משה רבינו

משה רבינו שהיה בהר סיני, למד תורה מפי ה' יתברך והצטווה לכותבה שנאמר "וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פָּרַתִּי אֶתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל: וְיָהִי שֵׁם עַם יִשְׂרָאֵל אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לָחֵם לֹא אֵכָל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלְּחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים: וְיָהִי בְּרִדְתָּ מֹשֶׁה מִהָרַי וְשָׁנִי לַחַת הַעֲדָת בֶּיֶד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר" (שמות לד, כז-כט) (שמות רבה' מו, א-ג, רמב"ן על ספר שמות לד, כז). ואחר כך משה רבינו לימד לישראל את התורה שנאמר "וְרָאָה לְמִדְּתִי אֶתְכֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים כְּאִשֶּׁר צִוֵּנִי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן" (דברים ד, ה).

ויש להבין, מדוע ה' יתברך לא כתב בעצמו את התורה ונתן לישראל אלא צוה את משה רבינו עליו השלום ללמדה ולכותבה לישראל?

נשמת משה רבינו היתה בתוך הקנה של אדם הראשון ולא חטאה עמו

כל נשמות ישראל היו תלויות בגופו של אדם הראשון (תפארת שלמה' פרשת בראשית ד"ה 'במד"ר בשביל משה', תפארת שלמה' בחלק ליקוטים פרשת בהעלותך ד"ה והאיש משה ענו) בכל רמ"ח אבריו (שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה ו' ד"ה דע כי אדה"ר מתחלק, שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה ג' ד"ה דע כי כאשר חטא) ושש"ה גידיו (שער הגלגולים' להארי"י ז"ל הקדמה ג' ד"ה דע כי כאשר חטא). ובכללם היו גם נשמות הצדיקים התלויות כל אחת באיבר אחר. יש מהן שהיו תלויות במצחו של אדם הראשון, יש מהן בעיניו, יש מהן בחוטמו, יש מהן בפיו, יש מהן באוזנו (שמות רבה' מ, ג). וכן היו מהן בראשו, בשערו, בצווארו ובזרועו (מדרש תנחומא' פרשת כי תשא סימן ב). והקב"ה הראה לאדם הראשון טרם שנוצר עוד בהיותו גולם, את כל הצדיקים התלויים בגופו ושעתידים לעמוד מזרעו (שמות רבה' מ, ג, 'מדרש תנחומא' פרשת כי תשא סימן ב).

הנחש הקדמון הסית והדיח להגביר את 'רוח הטומאה' על כל הברואים (ספר הליקוטים' לר' יחיאל היילפרין מחבר 'סדר הדורות' ערך הבל אות יז ד"ה 'והערב רב היה' בשם הרמ"ע מפאנו) על ידי שהאכיל את חוה מעץ הדעת טוב ורע. ואחר כך כאשר חוה נתנה לבעלה, ועמו גם לכל נשמות הברואים שהיו תלויות בגופו (עמודיה שבעה' לר' בצלאל הדרשן עמוד רביעי סימן כא, א ד"ה 'והטעם הוא כמו שכתב' בשם הרמ"ע מפאנו), אז אותן הנשמות לא מיוחו באדם הראשון ושמעו לעצת חוה (עמודיה שבעה' עמוד רביעי סימן כז ד"ה 'והטעם למה פירש') לאכול, על אף הציווי של ה' שלא לאכול. ובכך הם נהנו (עמודיה שבעה' לר' בצלאל הדרשן עמוד רביעי סימן כא, א ד"ה 'והטעם הוא כמו שכתב' בשם הרמ"ע מפאנו) מעץ הדעת טוב ורע (תפארת שלמה' בחלק ליקוטים' בפיוט ליל שבת ד"ה 'קרא למשה מתנה בבית גנוי' כמבואר בספרים) ועברו על 'גזל' (עמודיה שבעה' לר' בצלאל הדרשן עמוד רביעי סימן כא, א ד"ה 'והטעם הוא כמו שכתב' בשם הרמ"ע מפאנו), וחטאו (תפארת שלמה' בחלק ליקוטים פרשת בהעלותך ד"ה והאיש משה ענו) ונטמאו והתערבבו ב'רע' (עמודיה שבעה' עמוד רביעי סימן כא, א ד"ה 'והטעם הוא כמו שכתב' בשם הרמ"ע מפאנו).

נשמת משה רבינו היתה תלויה בציוור 'קנה הנשימה' של אדם הראשון, אשר אינו נהנה מהאכילה כי הוא משמש רק לקולו של האדם, בשונה מציוור ה'שט' המיועד לאכילה (עמודיה שבעה' עמוד רביעי סימן כז ד"ה 'והטעם למה פירש'). והיה משה נזהר 'שמא יקדים קנה לושט' (ראה גמ' תענית דף ה ע"ב) (מאמר צבאות ה' להרמ"ע מפאנו חלק א אות יג) ולא טעם באכילת אדם הראשון מאומה (תפארת שלמה' לר' שלמה מראדמסק בחלק ליקוטים בפיוט ליל שבת ד"ה 'קרא למשה מתנה בבית גנוי' כמבואר בספרים), כי לא רצה ליהנות מהאיסור והגזל (מאמר צבאות ה' להרמ"ע מפאנו חלק א אות יג, 'עמודיה שבעה' עמוד רביעי סימן כא-א ד"ה 'והטעם הוא כמו שכתב' בשם הרמ"ע מפאנו). ועוד היה אז משה נחבא בגופו של אדם הראשון כפי שנרמז בפסוק "וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ כִּי שֵׁם חֶלְקָת מַחֲקֵק סָפָנוּ" (דברים לג, כא) "מַחֲקֵק" – זה משה רבינו, "סָפָנוּ" – שהיה נחבא באותה השעה שאכל אדם הראשון מעץ הדעת (תפארת שלמה' פרשת בראשית ד"ה בראשית וגו' במד"ר בשביל משה, תפארת שלמה' בחלק ליקוטים פרשת בהעלותך ד"ה והאיש משה ענו), וכך נשמתו לא נהנתה כלל מהאכילה. ונמצא על ידי מעשיו כי "רֵאשִׁית" הציווי של הקב"ה באיסור האכילה היה רק בשבילו (תפארת שלמה' בחלק ליקוטים פרשת בהעלותך ד"ה והאיש משה ענו).

על כך אמר ה' "לֹא כֵן עֲבָדִי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא" (במדבר יב, ז) משום שהיה נאמן ולא רצה ללכת אחרי עצת חוה לאכול מעץ הדעת ולהיכשל בגזל (מאמר צבאות ה' להרמ"ע מפאנו חלק א אות יג, 'עמודיה שבעה' לר' בצלאל הדרשן עמוד רביעי סימן כא, א ד"ה 'והטעם הוא כמו שכתב' בשם הרמ"ע מפאנו), אלא קיים את דיבורו של ה' שבו נאמר "וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם אֶת הָאֵדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ הָעֵדֶן תֹּאכַל: וּמִעֵץ הָדָעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ" (בראשית כו, טו-טז). ונמצא כי ציווי זה היה מכוון כנגד משה רבינו שעליו נאמר "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עֲגִינוּ מֵאֵד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה" (במדבר יב, ג) שהרי על אף שכל הנשמות נהנו מאותה אכילה, נשמת משה רבינו לא נהנתה כלל (תפארת שלמה' פרשת בראשית ד"ה בראשית וגו' במד"ר בשביל משה). לכן גם בציווי האיסור לא נאמר "וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר" כפי שהיה ראוי אלא נאמר "וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר" – כי ה' כיוון "עַל" נשמת משה שהיתה באדם הראשון, על מנת שלפחות הוא יקיים את ציוויו, וכך לא יתבטלו דבריו (תפארת שלמה' בחלק ליקוטים פרשת בהעלותך ד"ה והאיש משה ענו).

כיון שמשה רבינו לא שמע לקול האשה בהיותו בגוף אדם הראשון, ועל ידי כן הוא נשאר טוב בלי תערובת רע, לכן ה' הסכים לו לפרוש מאשה גשמית היא צפורה שיש בה טוב ורע, כדי להיבדק בשכינה הנקראת 'טוב'. וכך משה שהיה 'טוב' נדבק ב'טוב' (ראה גמ' מנחות דף נג תחילת ע"ב) (עמודיה שבעה' לר' בצלאל הדרשן עמוד רביעי סימן כא-א ד"ה 'והטעם הוא כמו שכתב' בשם הרמ"ע מפאנו) ונעשתה לו השכינה כמו 'אשה' (עמודיה שבעה' עמוד הרביעי סימן כא-א ד"ה וטעם הדבר כי אחר. ראה זוהר פרשת ויחי דף רלו ע"ב ד"ה משה ודא). אחרון ומרים דיברו על כך שמשה פרש מאשתו כפי שנאמר "וַתִּדְּבַר מֶרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכֹּשִׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי אִשָּׁה כֹּשִׁית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אֵד בְּמִשְׁחָה דְּבָר יְהוָה הֲלֹא גַם בְּנוֹ דְּבָר וְשִׁמְעָה יְהוָה" (במדבר יב, א-ב). ועל כך ענה להם ה' "לֹא כֵן עֲבָדִי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא" (במדבר יב, ז) וכוונתו שִׁמְעָה ונאה למשה לפרוש מאשה, כי הוא היה 'נֶאֱמַן' בזמן אדם הראשון ולא נהנה מן הגזל ולא שמע ולא הלך אחרי עצת האשה היא חוה שהאכילה לכל הברואים 'גזל' מעץ הדעת. עם כן 'וּמִדְּעָה לֹא יִרְאֶתָם לְדָבָר בְּעֲבָדִי בְּמִשְׁחָה" (במדבר יב, ח) שהרי עשה כדיון (עמודיה שבעה' עמוד רביעי סימן כא-א ד"ה וטעם הדבר וד"ה ובוה תבין למה) והותר לו לפרוש מאשה (מאמר צבאות ה' להרמ"ע מפאנו חלק א אות יג).

נשמת משה רבינו שהיתה בגוף אדם הראשון הצילה את עצמה, אך לא מיחתה כל הצורך בשאר הנשמות. לכן משה רבינו נמסר על ידי פרעה למוציא להורג כדי שיכה בצוארו (מאמר צבאות ה' להרמ"ע מפאנו חלק א אות יג). ולצורך כך הביאו סייף שאין כמותו והיכו עמו עשר פעמים על צוארו של משה (שמות רבה' א, לא), ונעשה לו נס כי צוארו הפך להיות קשה כמו עמוד של שיש (דברים רבה' ב, כט) או כמו מגדל העשוי משן (שמות רבה' א, לא) של פיל (מיוחד דודי' 1 ~

הכרך הראשון בסדרת ספרי "מטעמי תורת חיים" של מחבר העלון, יצא במהדורה חדשה. הספר הנפלא עם אותיות מאירות עיניים ומפתח ערכים

מפורט מאוד, מכיל כחמישים מאמרים בסגנון העלונים, בנושאים מרתקים על כל חמשה חומשי תורה.

ניתן לברר פרטים נוספים על הספר ורכישתו כולל נקודות הפצה הארץ בטלפון 052-718-3300

(בס"ד הכרך השני בסדרת ספרי "מטעמי תורת חיים" ירד לדפוס. א"ה ובלי נדר בעוד מספר ימים תבוא הודעה על יציאתו לאור עולם)

שיר השירים ז, ה) **שנאמר "צוארך כמגדל השן"** (שיר השירים ז, ה). ואחרי שהחרב שלא הזיקה לו (שמות רבה' א, לא), היא נהפכה על המוציא להורג (ידברים רבה' ב, כט בשם ר' אביתר). ואז ירד מלאך מן השמים שהיה נראה בדמות משה והם טעו בו ותפסו אותו, ומשה רבינו ברח (שמות רבה' א, לא בשם ר' ינאי, ידברים רבה' ב, כט בשם בר קפרא). ועל שם הצלה זו קרא משה לבנו "אלעזר" שנאמר "וְשֵׁם הָאֶחָד אֶלְעִזָּר כִּי אֶלְקִי אֲבִי בְעֶזְרִי וַיִּצְלַנִי מִחֶרֶב פְּרָעָה" (שמות יח, ד) (רש"י שמות יח, ד, 'עמודיה שבעה' עמוד רביעי סימן כו ד"ה 'והנה כלל עולה לנו'). הצלתו של משה היתה מדה כנגד מדה על שעשה את רצונו של הקב"ה בהיות נשמתו בצוואר אדם הראשון כ'אבן דומם' הנעדרת כל הרגשה, כדי שלא ליהנות מאיסור האכילה (מאמר צבאות ח"י' להרמ"ע מפאנו חלק א אות יא).

משה נולד נקי מחטא עץ הדעת כשהוא שלם בגופו ומראהו כמלאך ה'

כאשר נולד משה רבינו נאמר "וַיִּלְדֵּה אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת בֵּת לֵוִי: וַתֵּהָרֵה הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא" (שמות ב, א-ב), **ראתה "כי טוב הוא" לפי שהיה כולו 'טוב' ולא פגם כלל באכילת עץ הדעת** (תפארת שלמה' פרשת בראשית ד"ה בראשית וגו' במד"ר בשביל משה) **טוב ורע, כך לא היתה בו שום פסולת** (ישם משמואל' לר' שמואל מסוכטשוב פרשת בחוקות ד"ה במד"ר כי פועל אדם ישלם לו) **על ידי תערובת של 'טוב' עם 'רע'** (תפארת שלמה' רמזי פורים ד"ה לעשות אותם ימי משתה). **יופיו של משה היה רב מאוד עד שהכל היו מתאווים לראותו, ומי שראה אותו לא היה מעביר את עצמו ממנו** (שמות רבה' א, כו). **משה היה שלם** (זוהר פרשת ואתחנן דף רס ע"ב ד"ה אתה החלות להראות את עבדך) **בכל גופו, ובכל המעלות** (גבורות ח' למהר"ל מפראג תחילת פרק כ"ח ד"ה ויאמר משה אל ה') **החל מהיום שנולד** (זוהר פרשת נשא דף קלח ע"א אדרא רבא ד"ה 'אבל משה משה') **ולא היה אדם שלם כמותו** (זוהר פרשת ואתחנן דף רס ע"ב ד"ה אתה החלות להראות). **ומהיום שנולד הלך ברגליו ודיבר עם אביו ואמו** (ידברים רבה' יא, י) **ולא היה צריך לינוק אלא ימים אחדים** (מגלה צפונות' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' פרשת שמות על הפסוקים 'ויהי בימים ההם ויגדל משה' ד"ה ולעניות דעתי נראה). **ובגיל שלושה חודשים התנבא שעתיד לקבל תורה מתוך להבי אש** (ידברים רבה' יא, י), **ומקץ שנתיים ימים היה נראה כבר גדול כמו בן עשרים שנה** (מגלה צפונות' פרשת שמות על הפסוקים 'ויהי בימים ההם ויגדל משה' ד"ה ולעניות דעתי נראה). **לכן כאשר שמו של משה נזכר ברצף פעמיים בפסוק "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִי" (שמות ג, ד) ולא ניתן בין התיבות של שמו את הסימן הזה | הנקרא 'פֶּסֶק', בכדי לרמוז על שלמותו מתחילת יצירתו ללא הפסק** (זוהר פרשת נשא דף קלח ע"א אדרא רבא ד"ה 'אבל משה משה' עיי"ש עוד).

משה היה שלם על אף שהיה "כבד פה וכבד לשון" (שמות ד, י). וההסבר לכך הוא, כי כשהתינוק נמצא במעי אמו הוא יכול ללמוד את כל התורה כולה היות שהנשמה נבדלת מהגוף הגשמי. אך בשעה שהנשמה מתחברת לחומרות גופו בעת היציאה מבטן אמו, הוא נעשה אדם חי גשמי ועל ידי כך נשכחת ממנו כל התורה, כאשר 'גמר עשייתו' הוא על ידי הכאת המלאך בו. **ומהחיבור המושלם בין הגוף והנשמה שנעשה על ידי ההכאה בא לאדם 'כוח הדיבור', לכן הכאת המלאך היא דווקא על פיו של האדם** (ראה גמ' נדה דף ל ע"ב). **וזה הטעם שמשנה רבינו היה חסר את כוח הדיבור למרות שלא היה לו שום פגם גשמי בפה, כי הוא היה נבדל במעלתו הגבוהה ולא נטה אל הגשמיות, כך שלא היה לו חיבור מושלם בין הנשמה לגוף בעת צאתו לאויר העולם שבא מכוח פעולת הכאת המלאך. ומשום כך גם לא נשכח ממשנה רבינו כל מה שלמד בבטן אמו והוא ידע את כל התורה עם לידתו** (גבורות ח' למהר"ל מפראג פרק שמונה ועשרים ד"ה והכאה הזאת שהוא מכה וד"ה ורמזו דבר זה). **אחר כך כשנזכר גופו של משה על ידי התורה ונתעלה למדרגה רוחנית, אז היתה יכולה נשמתו להתחבר עם גופו באופן מושלם והוא השיג גם את 'כוח הדיבור'** (ישם משמואל' לר' שמואל מסוכטשוב תחילת פרשת חקת שנת תר"ע ד"ה 'להבין מדוע נתאחר') **ובאה רפואה ללשונו** (ידברים רבה' א, א).

ותארו של משה היה כ'מלאך אלקים' (פרקי דרבי אליעזר' פרק מח ד"ה רבי נתנאל) **מצד גופו שהיה מזוכך וטהור כעין מלאך** (בבית שלום' על התורה לר' פינחס בן פילטא דף לט ע"א ד"ה וא"י כך הוא העניין) **ומצד פניו שהיו מאירות כאור פני מלאך** (רד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק מח אות לו ד"ה תארו כמלאך אלקים). **ומשום כך בצאתו מרחם אמו התמלא כל הבית אורה** (ראה גמ' סוטה דף יב ע"א בשם חכמים) (ולא עוד אלא למחבר 'שבט מוסר' על פרקי דרבי אליעזר פרק מח ד"ה רבי נתנאל, רד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק מח אות לו ד"ה תארו כמלאך אלקים). **וכאשר ראו אבותיו של משה שכך הוא נולד, הם קראו את שמו 'יקותיאל'** (פרקי דרבי אליעזר' פרק מח ד"ה רבי נתנאל) **כשאר המלאכים שיש אותיות 'א-ל' בשמם כמו מיכאל, גבריאל ואוריאל, ובכדי להורות על בחינת המלאכות שבו על ידי אותיות אלו שבשמו** (ולא עוד אלא למחבר 'שבט מוסר' על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק מח ד"ה רבי נתנאל. וראה גמ' מגילה דף יג ע"א טעם נוסף בזה). **וגם התורה בעצמה קראה למשה רבינו בשם "מִלְאָךְ" שנאמר "וַיִּצְעַק אֶל יְהוָה וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מִלְאָךְ וַיִּצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם"** (במדבר כ, טו) (ויקרא רבה' א, א, רש"י במדבר כ, טו, 'שער הפסוקים' להארי"י ז"ל פרשת כי תשא סימן לב על הפסוק 'ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו', עץ הדעת טוב' לר' חיים ויטאל פרשת יתרו ד"ה וסיפר הכותב כי, 'שפתי כהן על התורה' פרשת ואתחנן ד"ה עוד לאמר אמרו, 'שליה הקדוש' תורה שבכתב פרשת ורא' ד"ה ועל זה יתבאר פסוק). (וראה ספר 'כליל תפארת' לר' חיים יצחק אהרן מוילקאמיר שהביא את דברי 'תפארת ישראל' בפירושו על המשניות קידושין פרק ד, יד ד"ה 'טוב שברופאים לגיהנם' כי היה מעשה במלך ערבי שסיפר שראה את משה רבינו והיה נראה לו תוארו כבעל מידות נפש רעות וכדומה, ואמר לו משה שאכן כך הוא אלא שהתגבר על עצמו ע"כ. והרב שם דחה דבריו מכל וכל בראיות נפלאות וכתב שמקור הדברים בזיוף ושקר עיי"ש).

ונרמז שמשנה רבינו היה מלאך בפסוק **"וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכֹלְתוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ בְּהָר סיני שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת"** (שמות לא, יח), **שראשי התיבות "מֹשֶׁה כְּכֹלְתוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ" או ראשי התיבות "אֶל מֹשֶׁה כְּכֹלְתוֹ לְדַבֵּר" עולים 'מלאך', כי משה נקרא מלאך. וכך היה גם עם יתרו שנאמר "וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתְנֹו אֵת כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לָפָרְעָה וּלְמִצְרַיִם"** (שמות יח, ח) (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל פרשת כי תשא סימן לב על הפסוק 'ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו'), **שראשי התיבות "מֹשֶׁה לְחֹתְנֹו אֵת כֹּל" עולים 'מלאך' כנגד משה רבינו** (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל פרשת יתרו על הפסוק 'ויספר משה לחותנתו אל כל' מוולתו). **וכן היה עם משה אצל יהושע שנאמר "וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשְׁרֵת מֹשֶׁה מִבְּחָרְיוֹ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלְאִים"** (במדבר יא, כח), **שהתיבה "כִּלְאִים" היא אותיות 'מלאך' וכאילו יהושע אמר "אדני משה הוא מלאך"** (שער הפסוקים' להארי"י ז"ל פרשת בחעלותך על הפסוק 'ויען יהושע בן נון' מוולתו). **וזכה משה להיקרא מלאך כי הוא עלה לשמים אל מקום מדור מלאכי מרום וקיבל את התורה והורידה לישראל, וכזאת לא נהיתה בעולם** (עץ הדעת טוב' לר' חיים ויטאל פרשת חוקת ד"ה יא רמזו כי הנח).

השכינה לא סרה ממשנה רבינו מהיום שנולד (זוהר פרשת וירא דף קכ ע"ב ד"ה ויקרא אליו מלאך, זוהר פרשת שמות דף יא ע"ב ד"ה וילך איש) **והיא היתה מדברת דרך גרונו** (אגרא דכלה' פרשת יתרו על הפסוק 'ומשה עלה אל האלקים') **ופיו** (זוהר פרשת פנחס דף רלכ ע"א ד"ה 'מיד דשמע' רעיא מהימנא), **בשונה משאר הנביאים שהיו אומרים מפי עצמם** (ספר הליקוטים' למחבר 'סדר הדורות' ר' יחיאל הייפרין מערכת שכינה ד"ה והנה מעלת משה' מספר נחלת עזריאל) **בשם ה'** (אגרא דכלה' פרשת יתרו על הפסוק 'ומשה עלה אל האלקים'). **וזה מה שנאמר "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ"** (במדבר יב, ח), **לא נאמר "אֲדַבֵּר אֲלֵיו" אלא "אֲדַבֵּר בּוֹ"** כלומר בתוכו ממש. **ולזאת המדרגה בשלימות לא זכה שום אדם זולתו, וגם לא יזכה בה שום אדם ביבשה עד ביאת הגואל, כפי שהעידה התורה "וְלֹא קִם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פְּנִים אֶל פְּנִים"** (דברים לד, י). **לכן אמרו רבותינו "שכל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מַעֲשֵׂי לְמַעֲשֵׂי אברהם יצחק ויעקב"** (לשון 'תנא דבי אליהו' רבא פרק כח) **ולא אמרו "לְמַעֲשֵׂי משה רבנו עליו השלום" כי אי אפשר להגיע לדרגה שלו** (נפש החיים' לר' חיים מוולוז'ין שער ג פרק יד ד"ה 'ויהי הולך וגדול' והלאה).

משה רבינו היה ממוצע בין גשמי לרוחני ועל ידי כך הוריד תורה משמים

משה רבינו עלה מדרגה לדרגה עד שהגיע לרום מעלתו ונקרא **"איש האַלְקִים"**, כפי שנאמר **"וַיִּזְאֵת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ"** (דברים לג, א) ('שליה הקדוש' תורה שבכתב פרשת נח ד"ה ולענין מה שאמרו שאילו), **וכן שנאמר "תִּפְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים"** (תהלים צ, א) (מדרש לפירושים' לר' אליעזר פישל מסטריזוב דרוש כו ד"ה ידועים דברי הקדמונים). **ונקרא בשם זה לפי שהיה מחציו ולמטה "איש", ומחציו ולמעלה "אלקים"** (ידברים רבה' יא, ד בשם רב אבין). **והתעלותו למדרגה זו נרמזה בפסוק "וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹקִים"** (שמות יט, א) (באר מים חיים' פרשת יתרו בחלק כתב יד ד"ה וזה שמספר הקרא). **ובכוח שתי הבחינות שהיו**

בז' (זרע שמשון) על התורה לר' שמשון נחמני פרשת זאת הברכה ד"ה ובוה מקושר), **היה יכול משה לדבר למטה עם בני האדם כמו 'איש', וגם לדבק עצמו למעלה כמו 'אלקים'** (עבודת ישראל לר' ישראל מקוניץ על מסכת אבות פרק שלישי ד"ה עקביה מן מהללאל) **'ולזכות ל'אור הגנוז'** (זרע שמשון) פרשת זאת הברכה דף קמא ע"ב ד"ה ועד לפי דרכנו), **כפי שהיה שמואל ע"ה** (שמות לד, ל) (זרע שמשון) פרשת זאת הברכה דף קמא ע"ב ד"ה ואז זכה לקרני ההוד).

לכן משה רבינו היה יכול להוריד את התורה מן השמים בשעת מתן תורה. כי היה צריך דבר שהוא 'ממוצע' בין גשמי לרוחני על מנת להוריד את התורה הרוחנית משמי מרומים אל העולם הגשמי, ומשה שהיה ממוצע בין הגשמי לרוחני היה מסוגל לזה. וזה מה שאמר משה לישראל "אֶנֶכִּי וְעַמִּי בְּיָהוָה" (דברים ה, ח), כלומר אני עומד בין 'יהוה' ו'בְּיָנֵינוּם' כדי להיות הממוצע והמחבר (ובאר מים חיים' לר' חיים טירר מצ'רובניץ פרשת יתרו בחלק כתב יד ד"ה 'וַיִּלָּחֶם סֵדֶר הַקָּרָא' ו'עֵינֵינוּ' עוד בדבריו הנפלאים). ישראל לא היו יכולים לקבל בעצמם את התורה אלא על ידי התקשרותם במשה, והוא היה עומד ביניהם ומוקבל מהקב"ה ומשפיע להם. ובלעדי הופעת משה רבינו עליהם באורו לא יכלו ישראל לקבל את התורה בשום אופן. לכן ה' ציוה את כל עשרת הדברות בלשון יחיד כגון "לֹא יִהְיֶה לָּךְ" (שמות כ, א), "לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ" (שמות כ, ד), "לֹא תִשָּׂא" (שמות ז, ז), "כִּפֹּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ" (שמות כ, יב) להורות על משה רבינו שניתנה לו כללות התורה, והוא זה שהודיעה ולימדה לישראל (ובאר מים חיים' פרשת יתרו ד"ה ואפשר על כן אמר משה).

משום כך התורה גם נקראת על שמו של משה שנאמר "וְזָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ" (מלאכי ג, כב), **כי עיקר נתינתה היה למשה** (יבאר מים חיים' פרשת יתרו ד"ה ואשר על כן אמר משה, 'ערבי נחל' לר' דוד שלמה אייבשיץ מחבר 'לבושי שרד' על יורה דעה בפרשת בהעלותך דרוש א ד"ה כי זה עניין דבקות) **ולזרעו, והוא נהג בה 'טובת עין' ונתנה לישראל** (גמ' דרים ידף לח תחילת ע"א בשם רבי יוסי בר' חנינא). **וזה הטעם שה' יתברך לא כתב בעצמו את התורה ונתנה לישראל, כי אם היה עושה כך אז התורה היתה במדרגה העליונה ואי אפשר היה לה להינתן לשום בן ישראל ולא להשיגה, זולת משה רבינו עליו השלום.** לכן ה' נתן תחילה את התורה למשה והוא זה שכתב אותה, ואחר כך היא השתלשלה לישראל על ידו והם יכלו להשיגה. וזהו מה שציוה ה' למשה "וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה **כְּתֹב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה** כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּתַבְתִּי אֶתֶּךָ בְּרִית וְאֵת יִשְׂרָאֵל" (שמות לד, כז) (נערי נחל' פרשת בהעלותך דרוש א ד"ה כי זה עניין דבקות).

משה רבנו לא פגם באכילת עץ הדעת כאשר היתה נשמתו בתוך גופו של אדם הראשון, ומחמת כן גופו של משה היה קדוש וטהור ומסוגל לעלות לשמים ולהוריד את התורה הקדושה, אשר לזה לא זכה שום אדם בעולם שהרי גם אליהו הנביא שעלה בסערה השמימה השאיר את גופו בעולם הזה כדי להתלבש בו בשעה שהוא מתראה לעולם. וזה מה שישראל אומרים בתפילתם "יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֻלְקוֹ כִּי עֲבַד נַאֲמֹן קְרֵאתָ לוֹ, כְּלִיל תִּפְאָרֶת בְּרֵאשׁוֹ תִּתֶּן בְּעַמְדוֹ לִפְנֵיךְ עַל הַר סִינִי, שְׁנֵי לִחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ" (מתוך תפילת עמידה בשחרית של שבת), כלומר שמשה רבינו צריך לשמוח "בְּמִתְנַת חֻלְקוֹ" שהיא חלק נשמתו אשר היתה גנוזה בתוך גופו של אדם הראשון ובה זכה להיקרא "עֲבַד נַאֲמֹן", ושעל ידי טהרתה מאכילת עץ הדעת הוא נהיה כלי מוכשר להוריד "שני לוחות אבנים" בידו (תפארת שלמה' בחלק רמזי פורים ד"ה לעשות אותם ימי משתה ושמוחה).

ניצוצות ממשה רבינו נכנסים בחכמי ישראל ועל ידם מצליחים בתורה

כאשר היה משה רבינו בסיני התגלה לעיניו כל מה שעתיד תלמיד ותיק לומר לפני רבו (ויקרא רבה' כב, א) **ולחדש מתוך תורה שבכתב** (ספר 'מתת-יה' לרי') **שֶׁיַעֲשֶׂה וְאֵין כָּל חֶדֶשׁ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ**" (קהלת א, ט), **"מה שֶׁהִיָּה הוּא"** – ראשי תיבות **'משה'**, הוא זה **"שֶׁיִּהְיֶה"** אחר כך אל שאר החכמים. **"וְאֵין כָּל חֶדֶשׁ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ"** – שאין דבר שיוכל תלמיד ותיק לחדש שלא ידעו משה, כי מדרגת ישראל הם תחת משה הנקרא **"שָׁמַשׁ"** שהרי **"פני משה כפני חמה"** (רמב"ם גמ' בבא בתרא דף עה ע"א בשם הזקנים), והם מקבלים ממנו אור כדמיון השמש המאיר ומחלק הארתו אל הירח והכוכבים (וזהר פרשת עקב דף רע"ג ע"א ד"ה וכל סטר ממי אנפי חיון, עץ הדעת טוב' לרבינו חיים ויטאל בחלק מאמרים מאמר לפטר דף י ע"א ד"ה דרך שני אל המאמר), והכל הוא 'הלכה למשה מסיני' (ועץ הדעת טוב' לרבינו חיים ויטאל בחלק מאמרים מאמר לפטר דף י ע"א ד"ה דרך שני אל המאמר). **לכן אין דבר בתורה שאפשר לומר עליו "חדש הוא!" שהרי וודאי היה כבר לעולמים מימות משה רבינו** (עפ"י ויקרא רבה' כב, א).

עיקר נשמתו של משה רבינו התיישבה אחרי פטירתו כנגד פני ה' (מחשוף הלבן' לר' יעקב אבוחצירא פרשת קרח על הפסוק 'כי תשיתוהו ברכות לעד') **ועם זאת יש לה**
התפשטות בכל דור ודור, בין הצדיקים (תיקוני זוהר' תיקון סט דף קיד ע"א ד"ה ואתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא) **בעלי ההלכה והקבלה** (זוהר פרשת כי תצא דף רפ ע"א ד"ה ותאי
(איה) **ותלמידי החכמים שבדור, אשר מקבלים ניצוץ מנשמתו** (אור החיים הקדוש' פרשת תצוה ד"ה עוד ירמוז לצד כי הגיע) **שנקשר בנפשם** (ייערות דבש' לר' יהונתן אייבשיץ חלק
א דרוש ח ד"ה ועוד בזה כי כבר פרשו) **בשעה שעוסקים בתורה** (יכסא מלך' לר' שלום בוזאנלו על תיקוני זוהר תיקון סט דף קיב ע"א ד"ה בכל צדיק וחסם). **ומשה רבינו מאיר בהם מאור**
ותורתו כמו מִשְׁלֵש השמש המאיר בירח (ראה זוהר פרשת בראשית דף לח ע"א ד"ה ועל דא בשגם). **וגם בדורות הללו אור התורה המאיר בתלמידי החכמים הוא אור**
תורת משה רבינו עליו השלום (אור החמה' על זוהר פרשת כי תצא דף רפ ע"א ד"ה 'אתעביד חול' מהרמ"ק), **ועל ידו מתגלים ומתחדשים בכל עת חידושי תורה לצדיקים**
לעבודת ישראל לר' ישראל מקוזניץ פרשת כי תשא ד"ה ומשה לא ידע) **כי הוא מקור החכמה המדע והתבונה בתורה, שהוא הצינור המקבל את חכמת האלקים ועל ידו**
מושפע לישראל (ייערות דבש' לר' יהונתן אייבשיץ חלק א דרוש ח ד"ה ועוד בזה כי כבר). **וזה הטעם שמשה רבינו אמר בלשון הווה "אֶנֶכִי עֹמֵד בֵּין יְהוָה וּבִיְיִנִיכֶם"** (דברים ה,
ה) **ולא בלשון עבר 'עמדתי', כי בכל דור ודור משה רבינו עומד בין ה' לישראל** (יפלאות חדשות' לר' יחיאל משה גרנילד פרשת ואתחנן דף קב ע"א ד"ה ואנכי עומד).

לכן נאמר לישראל "זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחָרֵב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים" (מלאכי ג, כב), כלומר שהם התבקשו רק לזכור את תורתו של משה רבינו שהרי כל מה שעתיד להתחדש כבר נגלה בעבר למשה. ועוד גם מה "שמחדשים" בכל הדורות בא מכוח נשמת משה רבינו המתפשטת בכל צדיק וצדיק (עפ"י ספר 'מתתיהו' ל' מתתיהו ליברמאן פרשת בחקותי דף עז ע"א טור ב ד"ה ואבגי יובן). **לכן אמרו רבותינו כי 'משה רבינו לא מת'** (ראה גמ' סוטה דף י"ג ע"פ ע"ב, וכן זוהר פרשת בראשית דף לח ע"א ד"ה ועל דא בשגם) **לפי שנשאר דבוק עם הצדיקים ותלמידי החכמים** (ייערות דבש' לר' יהונתן אייבשיץ חלק א דרוש ח ד"ה וזהו מאמר חכמינו זכרונם לברכה). **ומה שנאמר "וַיָּמָת שֵׁם מֹשֶׁה עֲבָדִי יְהוָה"** (דברים לד, ה) **הכוונה שרק "שם" הוא מת אבל מתוך הקהל הוא לא נאבד** (תפארת שלמה' בחלק לקוטים פרשת וילך ד"ה הן בנודי ח). **ומשום כך גם "לא יָדַע אִישׁ אֶת קַבְרֹתוֹ"** (דברים לו, ה) **של משה רבינו** (ראה מעשה בבגד סוטה יג ע"ב – יד ע"א) **כי הוא 'קבור' בין חכמי הדור** (ייערות דבש' חלק א דרוש ח ד"ה וזהו מאמר חכמינו זכרונם לברכה). **מטעם זה נהגו עם ישראל בכל הדורות לקרוא למשה בשם 'משה רבינו' משום שהוא זה שמאיר את האור התורה בין תלמידי החכמים** (אור החמה' על זוהר פרשת כי תצא דף רפ ע"א על ד"ה אתעביד חול' מהרמ"ק. וראה 'מעדני אשר' לר' אשר הורוביץ מדז"קוב על הגדה של פסח דף ע"א ד"ה 'בכל דור ודור' שטעם זה אסור לדבר סרה ולהתלוצץ על תלמידי החכמים והצדיקים שבעל דור דור, לפי שיש בתוכם ניצוץ ממש רבינו. ורמז לכך כי התיבה '**דוד**' כפי שנכתבת בתורה (ראה דברים לו, ז). עולה בממטריא '**צדיק**').

זו הסיבה שרבותינו בגמרא היו לפעמים קוראים זה לזה בשם 'משה' (ראה גמי' חולין דף צג ע"א שכן קראו לרבה), **אף ששמים היה אחר כמו אביי או רבא** (כסא' מנח' ל'י' שלום בוזאנלו על תיקוני הוזהר תיקון סט דף קיב ע"א ד"ה בכל צדיק וחכם), **משום שהניצוץ שבהם** (יחומת אנד' לחהדי"א פרשת תצוה אות ג ד"ה 'ואפשר לרמוז' מהאריי' ז"ל) **הוא ממש משה** (יאר' החיים הקדוש' פרשת תצוה ד"ה עוד רימוז לצד כי הגיע, 'מתנהי' פרשת בחקותי דף מז ע"א טור ב ד"ה ואנכי יובן) **המדבר בתוך אותו החכם בבחינת נפש הלומדת תורה** (יאר' החיים הקדוש' פרשת תצוה ד"ה עוד רימוז לצד כי הגיע). **והיו רבותינו אומרים אחד לשני "משה שפיר קאמרת!"** (ראה גמי' שבת דף קא ע"ב, גמי' סוכה דף לט ע"א, גמי' ביצה דף לח ע"ב) **שפירושו "משה יפה אמרת!" וגם הוא כנגד ניצוץ 'משה' שנכנס בנשמתו** (יחומת אנד' על משלי פרק לא ד"ה 'איני אפשר' בשם האריי' ז"ל, 'כסא מנח' על תיקוני הוזהר תיקון סט דף קיב ע"א ד"ה בכל צדיק וחכם, 'מעבר יבק' ל'י' אהרן ברכיה ממדינא בחלק 'שפתי רגות' פרק תשעה ועשרים ד"ה 'וממה שבא בהקדמת תיקוני הוזהר') **באותה השעה, ועזר לו לכוון אל האמת** ('כסא מנח' על תיקוני הוזהר תיקון סט דף קיב ע"א ד"ה בכל צדיק וחכם). **וכן הם שלושים ושש הצדיקים בכל דור ודור הנרמזים בפסוק "אלה הדברים אשר דבר משה"**

(דברים א, א), לפי שדבר זה שיש שלושים ושש צדיקים שהם גמטריא "אלה", הוא קיים בכל דור ודור (נחל קדומים) להחיד"א תחילת פרשת דברים אות א מרבנו אלעזר מברייא, ובוודאי שניצוצות ממש רבינו מתנוצץ בהם ומנהיגם מכוח "אֶשְׁרֵךְ דָּרָךְ מִשָּׁה", והוא מגן עליהם ועוזרם (נחל קדומים) תחילת פרשת דברים אות א).

ובפרט חכם שהוא גדול (חומת אנך' להחיד"א על משלי פרק לא ד"ה יא"נ אפשר' בשם האר"י ז"ל, 'חומת אנך' להחיד"א פרשת תצוה אות ג ד"ה יאפשר' לרמז' מהאר"י ז"ל) **בתורה ובמעשים טובים** (שמחת הרגל' להחיד"א לימוד ג דף ז ע"א ד"ה ולפי האמור יש לרמז) **וצדיק** (מעדני אשר' לר' אשר הורוביץ על הגדה של פסח דף נב ע"א ד"ה בכל דור ודור) **ומופלג בדורו** (מדבר קדמות' להחיד"א מערכת מ אות ז), **וגם פרוש מתענוגות בני אדם ובתורת ה' חפצו** (שמחת הרגל' לימוד ג דף ז ע"א ד"ה ולפי האמור יש לרמז) **הרי שיש ניצוץ ממש רבינו** (חומת אנך' להחיד"א על משלי פרק לא ד"ה יא"נ אפשר' בשם האר"י ז"ל, 'חומת אנך' להחיד"א פרשת תצוה אות ג ד"ה יאפשר' לרמז' מהאר"י ז"ל) **בקרבו** (שמחת הרגל' לימוד ג דף ז ע"א ד"ה ולפי האמור יש לרמז) **והוא מאיר בו את אורו** (דברי סופרים' לר' צדוק הכהן מלובלין אות י ד"ה וכן הוא לענין). **ואז אותו החכם נעשה מנהיג של הדור וכל שאר החכמים שבדורו נעשים טפלים לו כי הם ענפים שלו** (ספר הליקוט' להאר"י ז"ל על קהלת סימן ג ד"ה עוד פירוש אחר). **וצריך להשגיח אליו ולהתבונן להטות אוזן לדברי תוכחתו כמו שהיו בני ישראל עם משה רבינו** (שמחת הרגל' לימוד ג דף ז ע"א ד"ה ולפי האמור יש לרמז). **ומטעם זה יש דין של רבו' לכל תלמיד חכם המופלג בדור** (ראה שו"ע יורה דעה סימן רמז, י) **כי יש בקרבו זיו יקרו של משה רבינו רבן של כל ישראל** (מדבר קדמות' להחיד"א מערכת מ אות ז).

מטעם זה ה' מנע את כניסתו של משה רבינו לארץ ישראל, כי אז היה מתקן את הכל ונשמתו לא היתה מתפשטת עוד בישראל. ועל זה אמר לו ה' "הֲרֵאיתִיךָ בְּעֵינַיִךְ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר" (דברים לד, ז), כלומר "הֲרֵאיתִיךָ" אותך ממש "בְּעֵינַיִךְ" מתפשט בכל דור ודור – ועל כן "שָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר" (זרע שמשון לר' שמשון חנמני פרשת דברים דף קכו ע"א ד"ה ובה נרץ קושיה גדולה). ונרמז לו גם בפסוק "וְאַתָּה תִּצְנֶנָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות כז, כ), שהתיבה "תִּצְנֶנָּה" היא לשון 'צוותא' על דרך שגאמר "כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ" (תהלים צא, יא) לומר לו שהוא עתיד להתלוות לָאֵשִׁי "שִׁשְׁיָאֵל" הנכבדים (אור החיים הקדוש) פרשת תצוה ד"ה עוד רמזו לצד כי הגיע). וכך כל דור שעבר התפשט בו הרבה ניצוצות ממש רבינו. ואילו בדורות המאוחרים כמו בדורנו כבר לא נשארו הרבה ניצוצות מבחינת משה רבינו לצדיקי הדור. לכן בדורות ראשונים היו חכמים משתמשים ב'נבואה' ובדורות שאחריהם בדרגה פחותה של 'בת קול' משמים, ואילו בדורות מאוחרים כבר לא היה חזיון נפרץ. וזה הטעם שאין עתה לצדיקים הגדולים 'רוח הקדוש' ו'חזיונות' כדרך שהיה לחכמים הראשונים (אמרי נועם' לר' מאיר מזייקוב פרשת ויקרא ד"ה בפסוק ואם כל עדת ישראל) (להרחבה על הניצוץ הגדול שקיבל מרדכי היהודי ראה אחד ממאמריו לח הפורים – 'מרדכי היהודי היה ניצוץ משה רבינו').

נשמת משה רבינו עתידה להתגלגל במלך המשיח שיגלה את סודות התורה

נשמת משה רבינו עתידה להתגלגל שוב בדור האחרון כפי שנרמז לו על ידי ה' "וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנֵּךְ שֹׁכֵב עִם אֲבֹתֶיךָ וְקָם" (דברים לא, טז) (ישעיה הגלגלים' להאר"י ז"ל הקדמה כ ד"ה ובה תבין משה) **והוא יהיה הגואל שישראל מחכים לו** (אור החיים הקדוש' לר' חיים בן עטר פרשת דברים פרק ג, כד ד"ה עוד יתבאר על דרך), **ויבוא בסוף הגלות כפי שגאמר בשעה שהניחו את משה במים "וַתִּשָּׂם בַּסּוּף"** (שמות ב, א) לרמזו על סוף הגלות (זוהר חדש' פרשת יתרו דף מג ע"ב ד"ה יבזמנא דייתי ואתה תצוה. ראה זוהר פרשת בראשית דף כח ע"ב ואנון גרמו). **וכפי שגאל את ישראל בתחילה ממצרים כן הוא יגאל אותם בדור האחרון וישב בניו לגבולם** (ילקוטי תורה' להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן ד"ה ויאמר ה' אלי רב לך, 'אור החיים הקדוש' בראשית מט, יא) ונרמז דבר זה בראשי תיבות הפסוק "מִמָּה שֶׁהָיָה הוּא שְׂיָהָיָה" (קהלת א, ט) שעולים 'משה' (נעץ הדעת טוב' לר' חיים ויטאל פרשת וארא ד"ה יהודה אתה יודוך, 'אור החיים הקדוש' פרשת דברים ג, כד ד"ה עוד יתבאר על דרך). לכן הוכפל שמו של משה בתורה "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲגִנִי" (שמות ד, ד) אחד כנגד הגאולה הראשונה ואחד כנגד הגאולה האחרונה (השמות זוהר' בראשית דף כג ע"ב סימן ה ד"ה בגין כך איהו). וכן נרמז שגואל ראשון הוא הגואל האחרון בפסוק "מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים" (דברים לג, א) **שבתחילתו מופיעה התיבה "מֹשֶׁה", וגם סופי התיבות עולים "משה"** (נחל קדומים' להחיד"א פרשת זאת הברכה אות ב ד"ה משה).

משה רבינו יהיה מלך המשיח (ילקוטי תורה' להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן ד"ה ויאמר ה' אלי רב לך, 'ספר הליקוט' להאר"י ז"ל פרשת וישב על הפסוק ויאמר יהודה לתמר כלתו, 'אור החיים הקדוש' פרשת ויחי פרק מט, יא), **כמו שהיה צריך להיות בתחילה לולא הקלקול בחטא העגל ושבירת הלוחות** (פרי צדיק' לר' צדוק הכהן מלובלין פרשת ויקרא ד"ה והנה כל ענין הקרבנות). ובפסוק שגאמר על מלך המשיח "עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהֶת עֲמִים" (בראשית מט, י) (רש"י בראשית מט, י ד"ה עד כי יבא שילה) נרמז שובו של משה, כי "שִׁילָה" גמטריא 'משה' (זוהר פרשת בראשית דף כח ע"ב ד"ה דבר אחר וכל שיה השדה, 'השמות זוהר' בראשית דף כג ע"ב סימן ה ד"ה ובגין דבא, 'השמות זוהר' ח"א סימן ה דף רנ ע"ב ד"ה ולנא אתגליא, 'ספר הליקוט' להאר"י ז"ל פרשת וישב על הפסוק ויאמר יהודה לתמר כלתו, 'ילקוטי תורה' להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן ד"ה ויאמר ה' אלי רב לך. ראה זוהר פרשת פנחס דף רמו ע"ב ד"ה עד כי יבא שילה וכן 'צעל הטורים' בראשית מט, י ד"ה שילה), **ללמד שמשה יהיה אז מלך על ישראל** (ילקוט דוד' לר' דוד פונדז' פרשת ויחי ד"ה לא יסור שבת מיהודה). וכן נרמז בפסוק זה גם אבותיו של משה, שהם עמרם קהת ולוי, כי התיבות "לו יִקְהֶת" הן אותיות 'לוי קהת', וכן התיבה "עֲמִים" היא אותיות 'עמרם' כאשר האות י מתחלפת באות ר' באחת משיטות החלפת האותיות העולות מ'ספר היצירה' (נעץ הדעת טוב' לר' חיים ויטאל פרשת וארא ד"ה יהודה אתה יודוך. וראה זוהר פרשת בראשית דף כח ע"ב סוף ד"ה דבר אחר וכל שיה השדה). **וכן זה נרמז בתפילה בתיבות "ישמח משה במתנת חלקו"** (מתוך תפילת שחרית של שבת) כי התיבה 'ישמח' אותיות 'משיח' (תפארת שלמה' לר' שלמה מראדמסק פרשת בעלתוך ד"ה והאיש משה עניו. וראה 'אור החיים הקדוש' בראשית מט, יא כיצד יישב שגם נשמת דוד המלך תהיה במלך המשיח ואכמ"ל).

לכן התארכה הגלות עד כה, כי כל זמן שישראל לא עוסקים בתורה ובמצוות אין משה חפץ לגאול עם זה שבטל מן התורה, כי הוא מוכן למלוך על ישראל בתנאי שהם יעסקו בתורה (אור החיים הקדוש' פרשת תצוה ד"ה ובדרך רמז יתבאר), **ואז גם תעמוד להם זכותו לחזור מגלותם וליגאל** (זוהר חדש' פרשת בראשית דף יב ע"ב ד"ה תא ואחרי לך, זוהר פרשת כי תצא דף רנח ע"א ד"ה יאמר מארי מתניתין' רעיא מהימנא). **ומשה רבינו שהוא יהיה המשיח** (פרי צדיק' לר' צדוק הכהן מלובלין פרשת ויקרא אות ט ד"ה והנה כל ענין הקרבנות) **ועל ידו יהיה גמר התיקון שהוא סוף הגלות** (יכורסיא דאלהיו' לר' חביב חיים דוד סתחון דף קח ע"ב סוף ד"ה וי"פ הדברים הגיתנים), **עתיד לגלות דברי תורה באותיות התורה העליונות והגדולות** (פרי צדיק' לר' צדוק הכהן מלובלין פרשת ויקרא אות ט ד"ה והנה כל ענין הקרבנות), **ולגלות ולחדש בסודות התורה** (יתקוני זוהר' תיקון סט דף קיא ע"ב ד"ה אמר רבי שמעון) **העמוקים שעתידיים להתגלות** (תפארת שלמה' פרשת ואתחנן ד"ה ואתחנן אל ה' בעת ההיא), **וללמד לישראל את כל הנשכחות שבתורה** (יערות דבשי חלק א דרוש יז ד"ה חזו וראו כמה יקר ושבח) **כאשר יבקעו כל מעיינות תורתו כפי שגאמר "יפצו מעֵינֶיךָ חוֹפָה"** (משלי ה, טז) (זוהר פרשת כי תצא דף רפ ע"א ד"ה ידאנת הוא כשמשא' רעיא מהימנא), במהרה בימינו אמן.

מבקשים שתסייעו לנו בעלויות הדפסת העלונים על ידי תרומה בהעברה לחשבון בנק:
בנק הדואר מספר 09 | סניף 001 | מספר חשבון 30608503 | שם החשבון חיים לגנר

ניתן לקבל את העלון במייל alon.torat.haim@gmail.com
ומי שרוצה להפיץ את העלון ניתן ליצור קשר בטלפון 052-7675933

המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל
המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל
המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל
המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל	המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל המלך שלמה לר' חיים ויטאל

~ 4 ~